

Sygn. akt I C 636/20

WYROK

CZEŚCIOWY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2021 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) S.A. z/s w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 51. 449 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta czterdzieści dziewięć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 8. 543 zł (osiem tysięcy pięćset czterdzieści trzy złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów leczenia;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 9. 139 zł (dziewięć tysięcy sto trzydzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 636/20

UZASADNIENIE

Powód J. K. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. następujących kwot:

- 7.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia;
- 51.449 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 października 2019 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za średni utracony dochód w okresie od 1 października 2016 r. do 28 lutego 2017 r.
- 8.543 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Powód wnosił również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wyrokiem z dnia 28 grudnia 2018 r., ogłoszonym w sprawie o sygn. akt II K 139/17 Sąd Rejonowy w Kwidzynie uznał Z. S. za winnego tego, że w dniu 15 września 2016 r. w K. na ulicy (...), kierując pojazdem S. o numerze rejestracyjnym (...) z naczepą o numerze rejestracyjnym (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że zbliżając się do skrzyżowania z ulicą (...) zbyt późno przystąpił do manewru hamowania w celu zatrzymania kierowanego przez siebie pojazdu za stojącym na jezdni samochodem D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanym przez D. K. i oczekującym na możliwość wykonania skrętu w lewo, w wyniku czego kierowany przez niego pojazd uderzył w samochód D. (...), w następstwie czego pasażer tego samochodu – powód J. K. doznał urazowego krwiaka podtwardówkowego nad lewą okolicą ciemieniową mózgu, który naruszył czynności narządu ciała na czas dłuższy niż 7 dni, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku, ogłoszonym w dniu 16 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 761/19. W dniu, w którym doszło do wypadku powód prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. K.. Pojazd sprawcy opisanego wyżej czynu niedozwolonego w dniu zdarzenia był ubezpieczony w pozwanym (...) S.A. Na skutek wypadku, do którego doszło w dniu 15 września 2016 r. J. K. doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Stwierdzony u powoda krwiak podtwardówkowy nad lewą okolicą ciemieniową mózgu spowodował, że do dnia 19 stycznia 2017 r. nie mógł on prowadzić żadnego pojazdu mechanicznego, ponieważ dopiero w tym dniu wydano decyzję stwierdzającą brak przeciwwskazań do kierowania przez niego takimi pojazdami. Związane z wypadkiem pogorszenie się stanu zdrowia powoda skutkowało istotnym ograniczeniem jego aktywności życiowej i zawodowej. Wiążąca się z tym ograniczeniem niemożliwość przyjmowania i wykonywania zleceń spowodowała zawieszenie przez niego wykonywania wspomnianej wcześniej działalności z dniem 21 kwietnia 2017 r., które trwało aż do 3 lutego 2020 r. Decyzjami z dnia 21 i 27 października 2016 r., 16 grudnia 2016 r., 12, 18 i 31 stycznia 2017 r. oraz 2 marca 2017 r. powodowi odmówiono prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 września 2016 r. do 10 marca 2017 r. Na skutek wypadku powód utracił również możliwość kontynuowania – od dnia 1 stycznia 2017 r. – umowy o dzieło zawartej z (...) s.c., której przedmiotem było wykonanie kompleksowych prac polegających na montażu sufitów oraz pozostałych prac stolarskich na statku w N. S. & M. W.. Powód nawiązał współpracę z wymienioną spółką w 2015 r., zawierając z nią 2 umowy – na okresy: od 7 września do 31 grudnia 2015 r. oraz od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r. Powodowi wiadomo, że spółka była zainteresowana kontynuowaniem współpracy z nim na podstawie kolejnej umowy, która obowiązywałaby od początku 2017 r. W wyniku zdarzenia powód był hospitalizowany, a nadto na skutek doznanych urazów neurologicznych pozostawał pod stałą opieką placówek medycznych. Korzystał także ze zwolnień lekarskich ze względu na niezdolność do pracy. W okresie rekonwalescencji powoda stwierdzono u niego odnowienie się krwiaka, co spowodowało wydłużenie się procesu jego leczenia. Powód korzystał również z konsultacji neurochirurgicznych i psychiatrycznych. W związku z leczeniem poniósł koszty zakupu leków i wizyt lekarskich. Pomimo tego, że od dnia wypadku minęły już ponad 3 lata, powód nadal odczuwa silne szумы w uszach oraz uskarża się na bardzo częste bóle w lewej stronie głowy. W sytuacjach, w których w pobliżu kierowanego przez niego samochodu pojawia się samochód ciężarowy, powodowi towarzyszą również zaburzenia lękowe. Zawiadomienie o wypadku wraz z określeniem wysokości roszczeń powoda nastąpiło we wniosku o zawezwanie do próby ugodowej, który został doręczony pozwanemu w dniu 26 września 2019 r. Zainicjowane tym wnioskiem postępowanie pojednawcze nie doprowadziło do zawarcia ugody między stronami. Pismem z dnia 17 stycznia 2020 r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu na jego rzecz kwoty 18.000 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienie fizyczne i krzywdę moralną, a także o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 1.457 zł, w tym 1.257 zł z tytułu kosztów leczenia oraz 200 zł z tytułu dojazdów do placówek medycznych, odmawiając jednocześnie uwzględnienia zgłoszonych przez J. K. roszczeń w większym zakresie.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wskazał, iż widzi możliwość zawarcia ugody sądowej w zakresie żądania kwoty zadośćuczynienia poprzez wypłatę dalszej kwoty 5.000,00 zł. W przypadku braku akceptacji propozycji ugodowej przez powoda pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz

pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż wypłacił powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 18.000,00 zł, z tytułu zwrotu kosztów leczenia kwotę 1.257,00 zł oraz z tytułu kosztów przejazdu kwotę 200,00 zł. Wypłacona kwota uwzględnia całokształt okoliczności sprawy oraz następstw zdarzenia. Jest ona adekwatna do rozmiaru doznanej szkody niemajątkowej. Wypłacone świadczenie spełniło zatem swoją kompensacyjną funkcję. Przyznając odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia pozwany za zasadne uznał rachunki FV (...), (...), paragon za badanie na kwotę 7 zł, paragon (...), FV (...) oraz (...). Pozostałe rachunki nie zostały uznane, ponieważ w ocenie pozwanego nie pozostają w normalnym związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem. Pozwany podniósł też, że roszczenie z tytułu utraconych korzyści nie zostało należycie udowodnione.

Na rozprawie w dniu 23 września 2020 r. strony zawarły ugodę następującej treści:

1. Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. zobowiązuje się zapłacić na rzecz powoda J. K. kwotę 6.500,00 zł (sześć tysięcy pięćset złotych 00/100) tytułem zadośćuczynienia w terminie 14 dni od dnia zawarcia ugody z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności;
2. Powyższa kwota zostanie wpłacona na rachunek bankowy powoda w (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., numer: (...);
3. W ten sposób strony dokonują całkowitego rozliczenia w zakresie zadośćuczynienia z tytułu wypadku powoda J. K. w dniu 15 września 2016 roku, akta szkody numer: (...).

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 23 września 2020 r. Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej zapłaty kwoty 7.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia.

W pozostałym zakresie strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 września 2016 r. w K. na ulicy (...), kierując pojazdem S. o numerze rejestracyjnym (...) z naczepą o numerze rejestracyjnym (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że zbliżając się do skrzyżowania z ulicą (...) zbyt późno przystąpił do manewru hamowania w celu zatrzymania kierowanego przez siebie pojazdu za stojącym na jezdni samochodem D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanym przez D. K. i oczekującym na możliwość wykonania skrętu w lewo, w wyniku czego kierowany przez niego pojazd uderzył w samochód D. (...), w następstwie czego pasażer tego samochodu – powód J. K. doznał urazowego krwiaka podtwardówkowego nad lewą okolicą ciemieniową mózgu.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie wyrokiem z dnia 28 grudnia 2018 r., ogłoszonym w sprawie o sygn. akt II K 139/17 uznał Z. S. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku, ogłoszonym w dniu 16 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 761/19.

Pojazd prowadzony przez Z. S. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W..

/dowód: okoliczności bezsporne, odpowiedź Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego na zapytanie nr (...) z dnia 24 lipca 2019 r. – k. 11, akta sprawy I Co 1622/19 (kopia wyroku Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 28 grudnia 2018 roku – k. 9 – 10, kopia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 maja 2019 roku – k. 11, zeznania świadka G. K. – k. 159 – 160, zeznania powoda J. K. – k. 228 -230/

W dniu wypadku powód prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) J. K. z siedzibą w K., której przedmiotem była naprawa i konserwacja statków i łodzi. Jako formę opodatkowania swojej działalności powód stosował ryczałt.

/dowód: zaświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k.10, zeznania powoda J. K. – k. 228 -230/

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jako wykonawca kilkakrotnie zawierał umowy o dzieło z zamawiającym (...) s.c. z siedzibą w L..

W dniu 28 grudnia 2015 r. powód zawarł z ww. spółką umowę o dzieło, na mocy której zobowiązał się wykonać kompleksowe prace polegające na montażu sufitów oraz pozostałe prace stolarskie na statku w N. S. & M. W. Japonia. Umowa została zawarta na okres od 01 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. Współpraca powoda z zamawiającym układała się bardzo dobrze.

W związku z wykonaniem prac wynikających z ww. umowy o dzieło powód otrzymał wynagrodzenie w następujących kwotach:

- 14.222,25 zł w dniu 31 stycznia 2016 r.
- 7.886,40 zł w dniu 29 lutego 2016 r.
- 5.378,40 zł w dniu 30 kwietnia 2016 r.
- 16.666,65 zł w dniu 31 maja 2016 r.
- 11.950,20 zł w dniu 30 czerwca 2016 r.
- 14.656,27 zł w dniu 31 lipca 2016 r.
- 13.373,29 zł w dniu 31 sierpnia 2016 r.

Po wypadku powód zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej, w związku z czym nie wykonał umowy o dzieło do końca. J. K. oraz (...) s.c. w związku z niezdolnością do pracy powoda wynikającą z wypadku nie zawarli kolejnej umowy o dzieło na okres obejmujący 2017 r., mimo iż mieli zamiar kontynuowania współpracy.

/dowód: umowa o dzieło z dnia 05 września 2015 r. – k. 26 – 27, umowa o dzieło z 28 grudnia 2015 r. – k. 164 – 165, zeznania świadka M. Ż. – k. 192 – 192 verte, e-protokół z dnia 25 listopada 2020 r. na płycie CD (00:02:35 – 00:08:17) – k. 193, zeznania powoda J. K. – k. 228 -230, faktury za usługi wykonane przez powoda na rzecz (...) s.c. w 2016 r. – k. 237 – 243/

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej powód w 2016 r. w okresie od stycznia do sierpnia osiągnął przychód 84.133,46 zł. Ryczałt obejmujący wyżej wskazane przychody wyniósł 1.131,00 zł.

W 2017 roku powód nie osiągnął żadnych przychodów.

/dowód: zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2016 – k. 115 – 118, informacja o przychodach podatnika z działalności prowadzonej na własne nazwisko, z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze oraz ze sprzedaży przetworzonych produktów roślinnych i zwierzęcych w 2016 roku – k. 119, zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2017 – k. 122 – 125, informacja o przychodach podatnika z działalności prowadzonej na własne nazwisko, z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze oraz ze

sprzedaży przetworzonych produktów roślinnych i zwierzęcych w 2017 roku – k. 126, 127, zestawienie danych do rozliczenia ryczałtu za rok 2016 – k. 131/

W dniu 26 września 2016 r. do Starostwa Powiatowego w K., Wydziału Komunikacji wpłynęło pismo z (...) Szpitala (...). W. B., Oddział Neurochirurgiczny w G. informujące, że u powoda J. K. zachodzi potrzeba dokonania predyspozycji zdrowotnych do kierowania pojazdami mechanicznymi.

W związku z powyższym Starosta (...) w dniu 10 listopada 2016 r. wszczął postępowanie administracyjne wobec powoda w sprawie skierowania na badania lekarskie w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.

Decyzją nr (...) z dnia 01 grudnia 2016 r. Starosta (...) skierował powoda na badania lekarskie przeprowadzane w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.

W wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w G. uprawniony lekarz w dniu 19 stycznia 2017 r. wystawił orzeczenie lekarskie nr (...) stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, do których jest wymagane prawo jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E oraz T.

W okresie od wypadku do wydania ww. orzeczenia lekarskiego powód nie prowadził pojazdów mechanicznych.

/ **dowód:** decyzja nr (...) o skierowaniu na badania lekarskie przeprowadzone w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami – k. 12, zawiadomienie o wszczęciu postępowania – k. 13, orzeczenie lekarskie nr (...) – k. 14, zeznania świadka G. K. – k. 159 – 160/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Inspektorat w M. decyzjami z 21 października 2016 r., 27 października 2016 r., 16 grudnia 2016 r., 12 stycznia 2017 r., 18 stycznia 2017 r., 31 stycznia 2017 r. i 02 marca 2017 r. odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego odpowiednio za okresy:

- od 15 września 2016 r. do 20 października 2016 r.
- od 21 października 2016 r. do 28 listopada 2016 r.
- od 29 listopada 2016 r. do 02 stycznia 2017 r.
- od 03 stycznia 2017 r. do 11 stycznia 2017 r.
- od 12 stycznia 2017 r. do 24 stycznia 2017 r.
- od 25 stycznia 2017 r. do 24 lutego 2017 r.
- od 25 lutego 2017 r. do 10 marca 2017 r.

/**dowód:** decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – k. 16 – 22/

W dniu 19 sierpnia 2019 r. (data złożenia pisma w Biurze Obsługi Interesantów) powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Kwidzynie z wnioskiem o zawezwanie pozwanego do próby ugodowej w przedmiocie zapłaty kwot 150.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, 43.656,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za utracony dochód oraz 10.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty tytułem kosztów leczenia.

Sprawa została zarejestrowana pod nową sygnaturą akt I Co 1622/19.

Odpis wniosku został doręczony pozwanemu w dniu 26 września 2019 r.

Na posiedzeniu wyznaczonym na dzień 25 października 2019 r. nie doszło do zawarcia ugody między stronami.

/dowód: odpis wniosku o zavezwanie do próby ugodowej – k. 102 – 104, odpis protokołu z dnia 25 października 2019 r. w sprawie I Co 1622/19 – k. 105 – 106, akta sprawy I Co 1622/19 (odpis wniosku z załącznikami – k. 3 – 65, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 67, protokół z dnia 25 października 2019 r. – k. 70)/

Pozwany po otrzymaniu odpisu wniosku o zavezwanie do próby ugodowej przeprowadził postępowanie likwidacyjne w sprawie (...). Decyzją z dnia 03 października 2019 r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w wysokości 500 zł.

Następnie po otrzymaniu od powoda uzupełniającej dokumentacji pozwany decyzją z dnia 16 stycznia 2020 r. przyznał powodowi następujące kwoty:

- zadośćuczynienie pieniężne za krzywdę w wysokości 18.000,00 zł;
- koszty leczenia w wysokości 1.257,00 zł;
- koszty przejazdów w wysokości 200,00 zł.

/dowód: pismo pozwanego z dnia 16 stycznia 2020 r. – k. 107, akta postępowania likwidacyjnego (...) na płycie CD – k. 198/

W wyniku wypadku z dnia 15 września 2016 r. powód doznał urazu czaszkowo – mózgowego pod postacią krwiaka przymózgowego nad lewą okolicą ciemieniową, który wyewoluował w krwiak przewlekły leczonych zachowawczo z powodu pourazowych bólów głowy i zaburzeń adaptacyjnych. Uraz, jakiego doznał był poważny i nasilony, w związku z czym powód wymagał kontroli i leczenia specjalistycznego neurochirurgicznego. Powód w wyniku doznanych obrażeń ciała wymagał stałej kontroli lekarskiej, która mogła być wykonywana tylko w ośrodku specjalistycznym, w tym przypadku w G.. Szpital w K. nie dysponuje oddziałem i Poradnią Neurochirurgiczną.

W związku z leczeniem powód ponosił koszty dojazdów do placówek medycznych (w tym opłaty za przejazd autostradą i opłaty parkingowe), zakupu leków oraz badań laboratoryjnych.

Dojazdy do lekarza na kontrolę i leczenie w przypadku powoda były konieczne oraz w pełni uzasadnione. Opłaty parkingowe były również zasadne, ponieważ samochód oczekiwał na powoda do czasu zakończenia konsultacji. Koszt zakupu lekarstw i środków medycznych w przypadku powoda również jest w pełni zasadny i adekwatny do urazu.

/dowód: kserokopie faktur i rachunków – k. 83 – 101, opinia sądowo – lekarska biegłego z zakresu chirurgii ogólnej L. Z. – k. 204 – 205, zeznania powoda J. K. – k. 228 -230/

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, aktach sprawy I Co 1622/19 oraz aktach postępowania likwidacyjnego na płycie CD. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Sąd uznał również za wiarygodną opinię biegłego z zakresu chirurgii ogólnej lek. med. L. Z. jako spójną oraz logiczną i wnioski z niej wynikające przyjął za własne. Opinia ta bowiem została sporządzona przez osobę dysponującą stosownymi wiadomościami specjalnymi i wieloletnim doświadczeniem zawodowym, wydana została po szczegółowej analizie dokumentacji medycznej i przeprowadzeniu badania powoda, a wnioski w niej zawarte są należycie umotywowane i nie budzą zastrzeżeń Sądu. Należy również zaznaczyć, iż strony do przedmiotowej opinii nie zgłosiły zarzutów. Znamiennym jest, że Sąd na wniosek pozwanego postanowieniem z dnia 03 marca 2021 r. przedłużył mu o

7 dni termin na zgłoszenie ewentualnych zarzutów do opinii, z której to możliwości pozwany nie skorzystał. Powyższe okoliczności pozwalają na przyjęcie uzasadnionego domniemania, że strony nie kwestionowały twierdzeń biegłego.

Sąd dał również wiarę zeznaniom powoda, albowiem były one spójne, konsekwentne oraz znajdowały potwierdzenie w dokumentach, opinii biegłego, dokumentacji lekarskiej i zeznaniach świadków, nadto obserwacja jego zachowania podczas składania zeznań dała podstawy do przyjęcia, iż były one szczere, naturalne, spontaniczne i niewymuszone.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. K. co do wpływu wypadku na życie powoda oraz M. Ż. na okoliczność współpracy z powodem. Ich zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie niesprzeczne, a ponadto korespondowały z posołałym materiałem zgromadzonym w toku postępowania. W toku przeprowadzonego postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które podważyłyby wiarygodność w/w świadków. Nie ma zatem żadnych uzasadnionych podstaw do twierdzenia, iż relacje świadków zostały celowo przygotowane na potrzeby tejże sprawy. Nadto pozwany także nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń wobec zeznań tych świadków.

Pozwany nie kwestionował swej odpowiedzialności co do zasady, a jedynie co do zakresu i wysokości. W toku procesu strony doszły również do porozumienia co do wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia, w ugodzie sądowej z dnia 23 września 2020 r. ustalając je na kwotę 6.500,00 zł. W związku z powyższym Sąd postanowieniem z dnia 23 września 2020 r. umorzył postępowanie w części dotyczącej zapłaty kwoty 7.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, a także pominął dowód z zeznań świadka G. K. na fakt doznanej krzywdy, rozmiaru i obrażeń ciała powoda na skutek zdarzenia z dnia 15 września 2016 roku. Wobec umorzenia postępowania w przedmiocie zadośćuczynienia przeprowadzenie dowodu na przedmiotowe okoliczności stało się zbędne.

W tym stanie rzeczy w dalszym toku procesu Sąd badał zasadność przyznania powodowi dalszych kwot z tytułu odszkodowania za średni utracony dochód, jak i zwrotu kosztów leczenia.

Zgodnie z art. 34 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r. poz. 854) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Podkreślić należy, że wysokość odszkodowania powinna obejmować wszelkie szkody i obejmować wysokością (w granicach sumy gwarancyjnej) pełną odpowiedzialność sprawcy ustaloną w oparciu o ogólne zasady odpowiedzialności. Natomiast jeśli chodzi o zakres odszkodowania, obowiązkiem zakładu ubezpieczeń jest wyrównanie wszelkich szkód majątkowych poszkodowanego polegających na utracie aktywów, jak i zwiększeniu pasywów. Na zakładzie ubezpieczeń ponoszącym odpowiedzialność gwarancyjną za sprawcę szkody spoczywa nadto obowiązek wypłaty odszkodowania dla naprawienia szkody obejmującej wszelkie wyniki z tego powodu koszty, o ile są konieczne i celowe.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w ocenie Sądu powód wbrew zarzutom pozwanego wykazał związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy wypadkiem z dnia 15 września 2016 r. a utraceniem dochodu w okresie od 1 października 2016 r. do 28 lutego 2017 r. Powód z uwagi na konieczność leczenia, w tym hospitalizacji nie był w stanie wywiązać się do końca z umowy o dzieło, zawartej przez niego z (...) s.c. z siedzibą w L. w dniu 28 grudnia 2015 r. na okres od 01 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. W 2017 r. nie mógł kontynuować współpracy z ww. spółką z uwagi na przeciwwskazania lekarskie dotyczące dalszych podróży oraz tymczasową utratę prawa jazdy, która znacznie ograniczyła jego możliwości komunikacyjne.

Z zeznań powoda oraz świadka M. Ż. będącego jednym ze współników ww. spółki wynika, że ze spółką tą J. K. współpracował od dłuższego czasu. Zamawiający był zadowolony z pracy powoda i nie miał do niej zastrzeżeń. Zeznania świadka potwierdziły też, że przyczyną przerwania współpracy był wypadek, jakiemu uległ powód. W ocenie

Sądu jest zatem wysoce prawdopodobne, że gdyby nie doszło do wypadku komunikacyjnego, to powód kontynuowałby współpracę z (...) s.c., i w ramach tej współpracy została by zawarta umowa o dzieło na kolejny okres.

Faktury wystawione przez powoda przeciwko ww. spółce ukazują wysokość wynagrodzenia otrzymanego przez J. K. w okresie od stycznia do sierpnia 2016 r. z tytułu umowy o dzieło z dnia 28 grudnia 2015 r. (k. 237 – 243). Suma stwierdzonych tymi fakturami kwot (84.133,46 zł) jest zgodna z wysokością przychodu zadeklarowanego przez powoda w przedłożonym zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2016, co świadczy o wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Z powyższych dokumentów wynika, że przez okres 8 miesięcy współpracy w ramach umowy o dzieło powód zarabiał średnio 10.516 zł (84.133,46 zł : 8). W związku z powyższym wysoce prawdopodobnym jest, że powód kontynuując współpracę z (...) s.c. w czasie od 1 października 2016 r. do 28 lutego 2017 r. (czyli przez okres 5 miesięcy) miałby szansę zarobić około 52.580 zł (10.516 zł x 5). Od kwoty tej powód musiałby zapłacić na rzecz Skarbu Państwa ryczałt, którego wysokość zgodnie z zestawieniem danych do rozliczenia ryczałtu za rok 2016 (k. 131) wyniosłaby 1.131 zł. Dochód powoda w objętym pozwem okresie mógłby zatem wynieść 51.449 zł (52.580 zł - 1.131 zł), gdyby nie doszło do wypadku z dnia 15 września 2016 r.

Powód poprzez przedłożenie zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2017 wykazał fakt nieosiągnięcia żadnych przychodów w 2017 r., natomiast poprzez przedłożenie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Inspektorat w M. wykazał fakt nieprzyznania mu zasiłku chorobowego za okres od 15 września 2016 r. do 10 marca 2017 r., co oznacza, że utrata dochodów nie została mu w żaden sposób zrekompensowana.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 51.449 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019 r. (dniu następującym po upływie 30 dni od daty doręczenia pozwanemu odpisu wniosku o zawezwanie do próby ugodowej) do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za średni utracony dochód w okresie od 1 października 2016 r. do 28 lutego 2017 r., o czym orzeczono w punkcie 1.

W związku z leczeniem urazów po wypadku powód ponosił koszty dojazdów do placówek medycznych (w tym opłaty za przejazd autostradą i opłaty parkingowe), zakupu leków oraz badań laboratoryjnych. Rachunki i faktury przedłożone przez powoda nie składają się wprawdzie na dochodzoną pozwem kwotę 8.543 zł, a ponadto część z tych rachunków jest nieczytelna, jednakże biegły L. Z. w swojej opinii stwierdził, że kwota ta nie jest wygórowana i obejmuje koszty zakupu lekarstw i środków medycznych, który jest w pełni zasadny i adekwatny do urazu jakiego doznał powód, tj. urazu czaszkowo – mózgowego pod postacią krwiaka przymózgowego nad lewą okolicą ciemieniową, który wyewoluował w krwiak przewlekły leczonych zachowawczo z powodu pourazowych bólów głowy i zaburzeń adaptacyjnych. Biegły wyraźnie wskazał, że brak jest podstaw do kwestionowania kosztów poniesionych przez powoda w związku z leczeniem następstw pourazowych, gdyż powód na pewno poniósł dodatkowe wydatki związane z przebyciem urazem, których nie ma zafakturowanych. Pozwany do przedmiotowej opinii nie wniósł zarzutów. Również Sąd przyznał jej pełen walor dowodowy.

Biegły wskazał nadto, że konieczne i uzasadnione były dojazdy powoda na kontrolę i leczenie. Uzasadnione były również opłaty parkingowe związane z tymi wyjazdami. Powód wymagał leczenia neurochirurgicznego, w związku z czym zmuszony był wyjeżdżać do G., ponieważ szpital w K. nie dysponuje stosownym oddziałem ani poradnią.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał, że z tytułu zwrotu kosztów leczenia uwzględnił jedynie koszty wynikające z enumeratywnie wskazanych faktur i paragonów, jednakże swojego stanowiska o uznaniu za wiarygodne jedynie tych dokumentów w żaden sposób nie uzasadnił.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.543 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2019 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów leczenia, o czym orzeczono w punkcie 2.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Powód wygrał niniejszą sprawę w 99,25 %, ulegając jedynie co do kwoty 500 zł tytułem zadośćuczynienia, nieuwzględnionej w ugodzie sądowej z dnia 23 września 2020 r.

W związku z powyższym Sąd w punkcie 3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów postępowania.

Na koszty postępowania poniesione przez powoda w łącznej wysokości 9.139 zł składały się zaś:

- opłata od pozwu – 3.350 zł;
- koszty zastępstwa procesowego – 5.400 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. – Dz.U. z 2015 r. poz. 1800);
- opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł;
- wynagrodzenie biegłego – 372 zł (postanowienie Referendarza sądowego z dnia 8 lutego 2021 r.)

sędzia Danuta Kozikowska